

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1583/2006**z dnia 23 października 2006 r.****nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz etanoloamin pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 9 i art. 11 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji, po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W lutym 1994 r. Rada nałożyła w drodze rozporządzenia (WE) nr 229/94⁽²⁾ ostateczne cła antidumpingowe na przywóz etanoloamin („produkt objęty postępowaniem”) pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”). Cło przyjęło postać zmiennych stawek opartych na minimalnej cenie na trzy rodzaje etanoloamin, tzn. monoetanoloaminy (MEA), dietanoloaminy (DEA) i trietanoloaminy (TEA).
- (2) W następstwie wniosku złożonego przez Conseil européen des fédérations de l'industrie chimique (CEFIC) w lutym 1999 r. wszczęto przegląd wygaśnięcia i przegląd okresowy na podstawie art. 11 ust. 2 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1603/2000⁽³⁾ Rada zakończyła te przeglądy i nałożyła ostateczne środki antidumpingowe na przywóz etanoloamin pochodzących z USA. Postać środków uległa zmianie, ponieważ przybrały one

formę szczególnych stałych ceł za tonę od wszystkich rodzajów etanoloaminy. Dwa z trzech przedsiębiorstw korzystających z indywidualnego cła antidumpingowego to Dow Chemical Company i Union Carbide Corporation.

- (3) Po przeniesieniu działalności związanej z etanoloaminą przez Dow Chemical Company do spółki INEOS LLC indywidualne cło antidumpingowe w wysokości 69,40 EUR za tonę, mające zastosowanie do Dow Chemical Company, przyznano przedsiębiorstwu INEOS LLC⁽⁴⁾. Jednakże z uwagi na fakt, że w dniu 6 lutego 2001 r. Dow Chemical Company nabył wszystkie akcje Union Carbide Corporation, przedsiębiorstwa korzystającego z indywidualnego cła antidumpingowego w wysokości 59,25 EUR za tonę, Dow Chemical Company nadal prowadzi działalność w dziedzinie etanoloamin. Union Carbide Corporation nadal istnieje, lecz stało się częścią grupy Dow Chemical Company i nie prowadzi już samodzielnej działalności produkcyjnej.

2. Wniosek o przegląd wygaśnięcia

- (4) Po opublikowaniu w listopadzie 2004 r. zawiadomienia w sprawie zbliżającego się upływu terminu obowiązywania niektórych środków antidumpingowych mających zastosowanie w odniesieniu do przywozu etanoloamin pochodzących z USA⁽⁵⁾, Komisja otrzymała w dniu 25 kwietnia 2005 r. wniosek o przegląd, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Wniosek został złożony przez CEFIC w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 75 %, całej wspólnotowej produkcji etanoloaminy.
- (6) Uzasadnieniem wniosku było istnienie prawdopodobieństwa, że wygaśnięcie środków spowoduje kontynuację lub ponowne wystąpienie dumpingu i szkody dla przemysłu wspólnotowego. Po ustaleniu, w wyniku przeprowadzonych konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody dla wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, Komisja w drodze zawiadomienia o wszczęciu dochodzenia⁽⁶⁾ wszczęła dochodzenie na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 28 z 2.2.1994, str. 40.

⁽³⁾ Dz.U. L 185 z 25.7.2000, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 306 z 10.12.2002, str. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 276 z 11.11.2004, str. 2.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 183 z 26.7.2005, str. 13.

3. Postępowanie

- (7) O wszczęciu przeglądu służby Komisji z urzędu powiadomiły producentów wspólnotowych, producentów eksportujących w USA, importerów/podmioty gospodarcze, zainteresowanych użytkowników przemysłowych, jak również władze USA. Komisja dała zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia swych uwag na piśmie lub wystąpienia z wnioskiem o wysłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia.
- (8) Komisja wysłała kwestionariusze wszystkim zainteresowanym stronom oraz tym, które zażądały dostarczenia kwestionariusza w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia.
- (9) Komisja dała również bezpośrednio zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia opinii na piśmie i ubiegania się o wysłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia.
- (10) Na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano odpowiedzi od dwóch producentów eksportujących w USA oraz od dziewięciu powiązanych z nimi importerów we Wspólnocie, od jednego powiązanego z nimi importera ze Szwajcarii, od trzech producentów wspólnotowych („producenci wspólnotowi składający wniosek”) oraz od jednego użytkownika przemysłowego ze Wspólnoty. Jeden producent wspólnotowy nie udzielił pełnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a jedynie przedstawił zwięzłą informację, natomiast dwóch użytkowników przemysłowych ze Wspólnoty przedstawiło swoje stanowisko.
- (11) Komisja uzyskała i sprawdziła wszystkie informacje uważane za niezbędne do określenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz do ustalenia interesu wspólnotowego. Przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:
- Producenci wspólnotowi składający wniosek
BASF AG, Ludwigshafen, Niemcy
Innovene Europe Ltd., Staines, Zjednoczone Królestwo
SASOL GmbH, Marl, Niemcy
 - Producenci eksportujący w USA
The Dow Chemical Company, Midland, Michigan i Houston, Teksas, USA
 - Powiązani importerzy wspólnotowi
Dow Chemical Iberica SL, Tarragona, Hiszpania
INEOS Oxide Ltd., Antwerpia, Belgia
 - Powiązany importer w Szwajcarii

Dow Europe GmbH, Horgen, Szwajcaria

- e) Użytkownicy przemysłowi we Wspólnocie
Degussa Goldschmidt Espana SA, Granollers, Hiszpania

4. Okres objęty dochodzeniem

- (12) Dochodzenie w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2005 r. („OD”). Badanie tendencji istotnych dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do końca OD („badany okres”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (13) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam, jak produkt objęty poprzednimi postępowaniami. Etanoloaminy uzyskuje się, doprowadzając do reakcji tlenku etylenu (TE) – powstającego w wyniku reakcji etylenu i tlenu – z amoniakiem. W wyniku tej syntezy zachodzą trzy konkurujące ze sobą reakcje i otrzymuje się trzy różnego rodzaju etanoloaminy: monoetanoloaminę (MEA), dietanoloaminę (DEA) i trietanoloaminę (TEA), w zależności od wielokrotności związania TE. Maksymalna liczba kombinacji ograniczona jest liczbą elementów tlenu w amoniaku, tj. trzy. Proporcje tych trzech rodzajów związków w produkcji ogółem zależą od typu urządzenia produkcyjnego, ale mogą być do pewnego stopnia kontrolowane poprzez wybór proporcji amoniaku w stosunku do TE (stosunek „molekowy”). W urządzeniach wspólnotowych zazwyczaj jako nośnik energii stosowana jest ciężka benzyna, podczas gdy w urządzeniach amerykańskich stosuje się w tym celu gaz ziemny.
- (14) Produkt objęty postępowaniem stosowany jest jako produkt pośredni lub jako dodatek do substancji powierzchniowo czynnych używanych do wytwarzania detergentów i produktów higieny osobistej, kosmetyków, nawozów sztucznych i środków ochrony roślin uprawnych (glifosat), inhibitorów korozji, smarów olejowych, włókienniczych środków pomocniczych i środków zmiękczających do tkanin (esterquaty), chemikaliów fotograficznych, w przemyśle papierniczym i hutniczym, jako środek wspomagający rozdrabnianie i wiązanie stosowany w produkcji cementu oraz jako środek wspomagający absorpcję w płuczce wieżowej gazu (odsierczanie gazu poprzez usuwanie kwasów). Od końca 2004 r. i początku 2005 r. jest również coraz szerzej wykorzystywany w obróbce drewna. Wreszcie, produkt ten mogą także stosować sami jego producenci lub inni powiązani z nimi producenci do produkcji etylenoamin.

2. Produkt podobny

- (15) Podobnie jak w poprzednich dochodzeniach wykazano, że produkt objęty postępowaniem wytwarzany w USA i sprzedawany do Wspólnoty jest identyczny pod względem właściwości fizycznych i technicznych z produktem wytwarzanym i sprzedawanym we Wspólnocie przez producentów wspólnotowych, i że między tymi produktami nie ma różnic w ich stosowaniu. Ponadto stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem wytwarzany w USA i sprzedawany do Wspólnoty jest identyczny z produktem sprzedawanym na krajowym rynku amerykańskim. Dlatego też wszystkie te produkty muszą być uznane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

- (16) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy występuje obecnie dumping, a jeżeli tak, czy jest prawdopodobne, aby wygaśnięcie środków prowadziło do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

1. Uwagi wstępne

- (17) Dwóch z czterech amerykańskich producentów eksportujących wymienionych w skardze współpracowało w czasie dochodzenia.
- (18) Dwaj producenci eksportujący, współpracujący w postępowaniu, dokonywali 100 % przywozu do Wspólnoty w OD, a wielkość tego przywozu wynosiła 41 000 ton. Przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z USA do Wspólnoty stanowił 16,7 % konsumpcji we Wspólnocie w OD w porównaniu z 29 % podczas poprzedniego okresu dochodzenia (1998).

2. Dumping w przywozie w OD

Wartość normalna

- (19) W przypadku dwóch amerykańskich producentów eksportujących, współpracujących w postępowaniu, wartość normalna została ustanowiona dla każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem, w oparciu o cenę uiszczaną przez niezależnych klientów lub należną na rynku krajowym w USA, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, ponieważ stwierdzono, że omawiana sprzedaż osiągała odpowiednią wielkość i odbywała się w zwykłym obrocie handlowym.

Cena eksportowa

- (20) Analogicznie, jak w pierwotnym i poprzednim dochodzeniu przeglądowym, niniejsze postępowanie ponownie wykazało, że dwaj amerykańscy producenci eksportujący,

współpracujący w postępowaniu, dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem za pośrednictwem powiązanych z nimi przedsiębiorstw. W konsekwencji i zgodnie z przepisami art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego ceny eksportowe ustalano na podstawie ceny, po której przywożone produkty były najpierw odsprzedawane niezależnym klientom we Wspólnocie. Dokonano korekty w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem i odsprzedają, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku osiągniętego we Wspólnocie przez przedsiębiorstwa dokonujące przywozu w OD.

Porównanie

- (21) Wartość normalną porównano ze średnią ceną eksportową poszczególnych rodzajów produktu objętego postępowaniem, na podstawie cen *ex-works* i na tym samym poziomie obrotu. Zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego oraz w celu zapewnienia rzetelnego porównania uwzględniono różnice w czynnikach, co do których zgłoszono zastrzeżenia i w odniesieniu do których wykazano, że wpływają na ceny i ich porównywalność. Aby dojść do cen na bazie *ex-works*, dokonano korekt, pomniejszając ceny odsprzedają o wszystkie składniki kosztów, takie jak koszty przewozów lądowych i morskich, odroczone rabaty, koszty obróbki i opakowania, koszty kredytu i cła przywozowe.

Margines dumpingu

- (22) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu w odniesieniu do poszczególnych rodzajów produktów ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową na tym samym poziomie obrotu. Porównanie to wykazało występowanie dumpingu w OD, chociaż na niższym poziomie niż ustalono w poprzednim przeglądzie. Średni ważony margines dumpingu wyrażony jako procent wartości cif na granicy Wspólnoty wyniósł 4,8 % w przypadku INEOS, a 20,3 % w przypadku Dow Chemical.

3. Kształtowanie się przywozu w razie uchylecia środków

Uwagi wstępne

- (23) Poza analizą występowania dumpingu w OD, zbadano również prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu.

Poziom dumpingu w przypadku uchylecia środków

- (24) Zniesienie środków pozwoliłoby eksporterom obniżyć swe ceny eksportowe. Obniżenie cen eksportowych podniosłoby atrakcyjność produktów amerykańskich na rynku wspólnotowym. W przypadku obniżenia cen eksportowych w stosunku proporcjonalnym do poziomemu ceł margines dumpingu stwierdzonego w OD wyniósłby 13,4 % w przypadku INEOS i 28,3 % w przypadku Dow Chemical.

Dalsze możliwości wywozu do Wspólnoty z uwagi na niewykorzystane amerykańskie zdolności produkcyjne

- (25) Szacuje się, że niewykorzystane zdolności produkcyjne w USA w OD wynoszą około 90 000 ton. Wyliczono to w oparciu o informacje od dwóch producentów eksportujących współpracujących w postępowaniu, jak również na podstawie informacji z czasopism na wiodących rynkach. W porównaniu z wielkością zainstalowanych w USA zdolności produkcyjnych, szacowana na 650 000 ton, łączna wielkość zaspokojonego popytu oraz zapotrzebowania wewnętrznego, szacowana na 560 000 ton ogółem, oznacza wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych na poziomie 86 %, co jest wskaźnikiem raczej niskim w korzystnej sytuacji rynkowej w OD. Stosunkowo niski wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych wynikał z problemów operacyjnych w niektórych zakładach produkcyjnych. Wolne zdolności produkcyjne rzędu 90 000 ton należy porównać z wielkością wywozu z USA do Wspólnoty w OD (41 088 ton) oraz z łączną konsumpcją we Wspólnocie (246 670 ton). Innymi słowy, istnieją znaczne potencjalne możliwości zwiększenia wywozu z USA i przejęcia dużej części rynku wspólnotowego. Tendencja do zwiększenia wywozu do Wspólnoty jest ponadto wzmocniona wskutek realizowanej w 2006 r. rozbudowy zdolności produkcyjnych o 45 000 ton w Meksyku i Brazylii, czyli na dwóch ważnych rynkach dla wywozu dokonywanego przez producentów amerykańskich.

- (26) Reasumując, istnieją pewne wolne zdolności produkcyjne, które mogą być wykorzystane do wytwarzania większej ilości etanoloaminy i jej sprzedaży na rynku wspólnotowym, w razie zniesienia omawianych środków.

Kształtowanie się cen na rynku wspólnotowym i na rynku kraju wywozu

- (27) Rynek etanoloaminy charakteryzował się silnym wzrostem zapotrzebowania na DEA w latach 2000–2001, spowodowanym stosowaniem DEA w produkcji herbicydów zawierających glifosat, stosowanych w procesie umożliwiającym roślinom uprawnym modyfikowanym genetycznie uzyskanie odporności na tego rodzaju herbicydy. Wzrost popytu na TEA następuje wyraźnie ze względu na jej stosowanie w sektorze cementowym oraz przez producentów środków zmięczających do tkanin. Od 2004 r. rynek MEA znacznie wzrasta po wprowadzeniu amerykańskiego rozporządzenia, obowiązującego od dnia 1 stycznia 2005 r., zakazującego stosowania alternatywnych produktów na bazie metali do obróbki drewna, co spowodowało dodatkowy popyt na MEA oceniany na 80 000 ton. W rezultacie poziom światowych cen etanoloamin jest wysoki ze względu na duży popyt.

- (28) Dochodzenie wykazało, że na ogół krajowe ceny amerykańskie są wyższe niż średnie ceny sprzedaży na rynku wspólnotowym. Wydaje się, że użytkownicy przemysłowi uzyskują podobne warunki na obydwóch rynkach, ponieważ są to często firmy międzynarodowe, które negocjują warunki zaopatrzenia na poziomie światowym i wybierają dostawców zdolnych realizować dostawy na podobną skalę. Jednakże stwierdzono, że krajowe ceny

amerykańskie na wszystkie rodzaje etanoloamin były wyższe w transakcjach z przedsiębiorstwami handlowymi i dystrybutorami. Ten rodzaj sprzedaży na krajowym rynku amerykańskim odbywa się na ogół w ramach transakcji natychmiastowych, podczas gdy sprzedaż na rynku wspólnotowym jest raczej wykonywana na bazie kontraktów terminowych. Oznacza to, że ceny sprzedaży we Wspólnocie ustalane są na dłuższe okresy i są bardziej stabilne.

- (29) Sprzedaż przedsiębiorstwom handlowym i dystrybutorom realizowana przez dwóch producentów eksportujących współpracujących w postępowaniu stanowi zaledwie 13 % wielkości sprzedaży na krajowym rynku amerykańskim, natomiast 32 % sprzedaży na rynku wspólnotowym, przy czym krajowe ceny amerykańskie były przeciętnie o 35 % wyższe niż ceny wspólnotowe na tym poziomie obrotu. Stanowiło to potwierdzenie ustalenia, że z uwagi na sprzedaż do przedsiębiorstw handlowych i dystrybutorów realizowaną w ramach transakcji natychmiastowych krajowe ceny amerykańskie szybciej dostosowują się do wahań cenowych. Dlatego też, w kontekście wzrostu cen, tendencja krajowych cen w USA będzie kształtować się w ten sposób, iż będą one stosunkowo wyższe od cen wspólnotowych. Z drugiej strony, ten poziom obrotu stanowi mniejszą część sprzedaży zarówno na krajowym rynku amerykańskim, jak i na rynku wspólnotowym.

- (30) W przypadku użytkowników przemysłowych, którzy stanowią większość klientów, wygaśnięcie środków prawdopodobnie nie będzie miało wpływu na poziom cen, po których etanoloamina jest sprzedawana na rynku wspólnotowym, ponieważ zaobserwowano, że ciężar środków był ponoszony przez amerykańskich producentów eksportujących. Przy tym scenariuszu ci ostatni mogą osiągnąć korzystniejsze wyniki sprzedaży i może to być zachętą do zwiększenia wywozu na rynek wspólnotowy. Jednakże użytkownicy przemysłowi mogliby wykorzystać zniknięcie omawianych środków jako element negocjacyjny w celu uzyskania niższych cen zarówno od amerykańskich producentów eksportujących, jak i od przemysłu wspólnotowego.

Związek pomiędzy amerykańskimi cenami eksportowymi na rynki krajów trzecich a cenami eksportowymi do Wspólnoty

- (31) Ceny eksportowe produktu objętego postępowaniem przeznaczonego na pozostałe główne rynki wywozu, a mianowicie rynki Kanady i Ameryki Południowej, nie kształtują się według ustalonego wzorca. Ceny sprzedaży czasami są niższe, a czasami wyższe niż w USA i w wywozie do Wspólnoty, w zależności od warunków sprzedaży. Zazwyczaj mniejsza wielkość sprzedaży pociąga za sobą wyższe ceny sprzedaży.

- (32) Reasumując, dla dwóch producentów eksportujących, współpracujących w postępowaniu, rynek amerykański w zasadzie pozostaje najważniejszym rynkiem sprzedaży. Jednakże biorąc pod uwagę, że w OD 17 % produkcji było przedmiotem wywozu, sprzedaż na rynek wspólnotowy i na pozostałe rynki światowe nadal odgrywa ważną rolę w ogólnym wykorzystaniu zainstalowanych zdolności produkcyjnych i ich rentowności.

Przypuszczalne kształtowanie się przywozu w perspektywie krótkookresowej

- (33) W przypadku dwóch współpracujących w postępowaniu producentów z USA, w perspektywie krótkookresowej można oczekiwać, że wielkości ich sprzedaży pozostaną co najmniej stabilne. Nawet w warunkach obowiązywania środków i pomimo atrakcyjności rynku amerykańskiego wymienieni producenci nadal obsługiwali swoich klientów mających siedzibę na obszarze Wspólnoty. Można przypuszczać, że prawdopodobnie nastąpi zmniejszenie przywozu dokonywanego przez amerykańskiego producenta INEOS po przejściu przez niego Innovene, posiadającego zakłady we Wspólnocie, w razie usunięcia przez to przedsiębiorstwo wąskich gardeł produkcyjnych w przejętych obiektach produkcyjnych i ich rozbudowy poprzez zainstalowanie nowych mocy produkcyjnych, które, jak się oczekuje, nie wejdą do eksploatacji przed 2008 r. Jednocześnie przewiduje się, że amerykańscy producenci eksportujący usuną szkody spowodowane przez huragan w drugiej połowie 2005 r. i obiekty wejdą w pełni do eksploatacji w drugiej połowie 2006 r. lub na początku 2007 r., a tym samym będą wytwarzać dodatkowe ilości do ewentualnej sprzedaży na rynku wspólnotowym.

- (34) W przypadku amerykańskich producentów niewspółpracujących w postępowaniu, którzy reprezentowali 27 % amerykańskich zdolności produkcyjnych w OD, nie można wykluczyć, że podejmą oni ponownie wywóz do Wspólnoty w razie, gdy pozwoli się na wygaśnięcie omawianych środków.

Przypuszczalne kształtowanie się zdolności produkcyjnych i popytu na świecie

- (35) Przeprowadzono również analizę przypuszczalnego kształtowania się popytu i zdolności produkcyjnych w perspektywie średnioterminowej (do 5 lat) we Wspólnocie, w USA i w pozostałej części świata. Analizowano również, w jaki sposób przewidywana sytuacja w zakresie popytu i podaży wpłynie na poziom cen we Wspólnocie. Wszystkie dane liczbowe występujące w następnym motywie wynikają z informacji uzyskanych bezpośrednio od przedsiębiorstw BASF, Dow i INEOS oraz z czołowych referencyjnych publikacji przemysłu chemicznego, wydanych przez PCI i Tecnon.
- (36) Biorąc pod uwagę prognozy zarówno amerykańskich, jak i wspólnotowych producentów na temat przyszłego popytu i przyszłych zdolności produkcyjnych, przewiduje się niższy wzrost na rynku wspólnotowym niż w pozostałej części świata. Przewidywana średnia wspólnotowa stopa wzrostu w ujęciu rocznym wynosi około 3 % w perspektywie średniookresowej, w porównaniu z przewidywanymi wielkościami: 7 % w Azji i 4,2 % na całym świecie.
- (37) W 2004 r. popyt na rynku europejskim był wyższy od zainstalowanych wspólnotowych zdolności produkcyjnych o około 40 000 ton. Odwrotna sytuacja istniała

w USA, gdzie istniejące zdolności produkcyjne były o około 90 000 ton wyższe od rzeczywistego wykorzystania i sprzedaży produktu, co jednak nie miało negatywnego wpływu na wysokie poziomy cen, ze względu na problemy operacyjne ograniczające dostawy do klientów. W zestawieniu przewidywanych stóp wzrostu z zapowiedzianą rozbudową zdolności produkcyjnych, począwszy od 2008 r. można oczekiwać pewnej nadwyżki zdolności produkcyjnych na rynku wspólnotowym, w szczególności ze względu na prawdopodobne zrealizowanie planów inwestycyjnych INEOS we Wspólnocie, co spowoduje wzrost zainstalowanych zdolności produkcyjnych, o jedną czwartą do jednej trzeciej. Przewiduje się, że te zwiększone zdolności produkcyjne nie będą gotowe do eksploatacji przed początkiem 2008 r. Chociaż wzrost zdolności produkcyjnych tego rzędu mógłby jednocześnie być częściowo zrównoważony przez ograniczenie przywozu do Wspólnoty i zwiększony wywóz dokonywany przez producentów wspólnotowych, oczekuje się, że zainstalowane zdolności produkcyjne ogółem wszystkich producentów we Wspólnocie będą przewyższać popyt na rynku wspólnotowym w 2008 r.

- (38) W oparciu o zebrane przez Komisję dowody spodziewane jest utrzymanie się obecnej nadwyżki zdolności produkcyjnych w USA, przynajmniej w perspektywie krótkookresowej, ponieważ popyt krajowy, jakkolwiek rosnący, nie wchłonie produkcji pochodzącej z wolnych zdolności produkcyjnych, które ponownie wrócą do eksploatacji. W długim horyzoncie czasowym, do 2010 r., przewiduje się zniknięcie nadwyżki zdolności produkcyjnych, co zmniejszy tym samym motywację producentów amerykańskich do podejmowania wywozu. Jednocześnie istnieją prognozy na temat znacznych niedoborów w Azji. Ilustruje to fakt utworzenia przez Dow Chemical spółki joint-venture z Petronas, przy współudziale Optimal, i zbudowania zdolności produkcyjnych rzędu 75 000 ton w Malezji w celu obsługi azjatyckiego rynku etanoloaminy.

- (39) Generalnie, do 2010 r. światowe zdolności produkcyjne prawdopodobnie wzrosną z około 1 300 000 ton do 1 785 000 ton. Uwzględnione są w tym nowe zdolności produkcyjne zainstalowane we Wspólnocie (+ 205 000), w USA (+ 80 000), w Arabii Saudyjskiej (+ 100 000) i w Azji (+ 100 000). Światowy popyt, przy przewidywanej stopie wzrostu na poziomie 4,2 %, wzrósłby do 1 550 000–1 700 000 ton w okresie do 2010 r. Biorąc pod uwagę fakt, iż część nadwyżki zdolności produkcyjnych jest zawsze pochłaniana przez przerwy serwisowe w produkcji, w związku z czym niezbędne jest pewne zabezpieczenie, prognoza na 2010 r. przewiduje nadwyżkę zdolności produkcyjnych we Wspólnocie, równowagę w USA oraz niedobór w Azji i w pozostałej części świata. Podsumowując, różne zwiększenia zdolności produkcyjnych nie wskazują na skłonność amerykańskich producentów eksportujących do stosowania dumpingu na rynku wspólnotowym ze względu na przypuszczalne zrównoważenie podaży i popytu na poziomie światowym. Należy jednak zauważyć, że jest to ocena odnosząca się do rozwoju wypadków w perspektywie średniookresowej, tj. w latach 2008–2010.

Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu

- (40) Należy przypomnieć, że w przypadku obydwóch producentów eksportujących współpracujących w postępowaniu stwierdzono występowanie dumpingu w OD, jednakże na niższym poziomie niż w poprzednim postępowaniu przeglądownym.
- (41) W porównaniu z poprzednim postępowaniem przeglądownym udział przywozu z USA w rynku zmniejszył się z 29 % do 16,7 %. Występują tutaj wolne zdolności produkcyjne na poziomie 90 000 ton w USA, niski wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych w badanym okresie, będący skutkiem wydarzeń okresowych, a wykorzystania około 27 % amerykańskich zdolności produkcyjnych nie można było ocenić ze względu na brak współpracy producentów. Nie można całkowicie wykluczyć, że niewspółpracujący producenci powróciliby na rynek wspólnotowy, oferując zaniżone ceny, gdyby dopuścić do wygaśnięcia omawianych środków. Mimo iż oczekuje się, że popyt na rynku amerykańskim będzie silniejszy niż we Wspólnocie, przewiduje się jednocześnie, że nadwyżka zdolności produkcyjnych w USA może zostać wchłonięta w samej tylko perspektywie średniookresowej. Ponadto w celu utrzymania rentowności zainstalowanych zdolności produkcyjnych obecnie istnieje motywacja u wszystkich producentów do zwiększania sprzedaży na rynek wspólnotowy w razie uchylecia środków.
- (42) Reasumując, istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oraz ryzyko wzrostu wielkości przywozu, który przypuszczalnie będzie wywierał presję powodującą obniżkę cen we Wspólnocie, przynajmniej w perspektywie krótkookresowej, w razie uchylecia środków.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (43) Trzech producentów wspólnotowych, którzy złożyli wniosek, w pełni współpracowało w toku dochodzenia. W OD stanowili oni 80 % produkcji wspólnotowej. Oprócz nich jest jeszcze jeden popierający wniosek producent wspólnotowy, który dostarczył informacji dotyczących w szczególności własnej produkcji, lecz który nie odpowiedział w pełni na pytania kwestionariusza, stąd musiał zostać uznany za podmiot niewspółpracujący.
- (44) Należy zauważyć, że od czasu rozporządzenia (WE) nr 1603/2000 ogłaszającego aktualnie obowiązujące środki spółka Union Carbide Ltd (Zjednoczone Królestwo), przejęta przez Dow Chemical Company, nie wytwarza już etanoloaminy we Wspólnocie. Ponadto BP Chemicals zmieniło swoją nazwę na Innovene, a Condea zmieniła swoją nazwę na Sasol. Wreszcie, spółka INEOS Oxide Ltd., mająca siedzibę w Zjednoczonym Królestwie i będąca spółką matką dla INEOS Americas LLC, nabyła Innovene w dniu 16 grudnia 2005 r. Obydwie spółki, INEOS Americas LLC i Innovene, nadal w pełni współpracowały w toku dochodzenia.
- (45) W związku z powyższym trzema wspólnotowymi producentami są BASF AG, Innovene i Sasol, które stanowią

przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

- (46) Postępowanie wykazało, że podobnie jak w poprzednim postępowaniu, część produkcji etanoloaminy we Wspólnocie przeznaczona jest do użytku wewnętrznego lub na własne potrzeby. Udział tego rodzaju zastosowań szacuje się na około jedną trzecią wspólnotowej produkcji ogółem, podobnie jak to miało miejsce podczas poprzedniego postępowania przeglądownego. Produkcję na własne potrzeby stwierdzono w obiektach jednego z producentów tworzących przemysł wspólnotowy. Producent ten prowadzi zakład produkcyjny, którego produkcja jest przeznaczona i wykorzystywana wyłącznie na własne potrzeby. Postępowanie potwierdziło, że producenci wspólnotowi, którzy złożyli wniosek, nie kupują produktu będącego przedmiotem postępowania do celów handlowych lub na swoje wewnętrzne potrzeby od niezależnych stron we Wspólnocie lub poza nią. Dlatego etanoloaminy przeznaczonej na własne potrzeby nie uznaje się za konkurencyjną w stosunku do etanoloaminy dostępnej na rynku wspólnotowym (zwanym dalej „wolnym rynkiem”).

E. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

1. Konsumpcja na rynku wspólnotowym

Konsumpcja we Wspólnocie	2002	2003	2004	OD
Ogółem (w tonach)	283 992	331 194	358 830	366 645
Indeks	100	117	126	129
Własny użytek (w tonach)	97 768	107 539	118 584	119 975
Indeks	100	110	121	123
Konsumpcja na wolnym rynku (w tonach)	186 224	223 655	240 246	246 670
Indeks	100	120	129	132

Źródło: Dane statystyczne Eurostatu i odpowiedzi zawarte w kwestionariuszach.

- (47) Ustalenie ogólnej konsumpcji we Wspólnocie oparto na połączeniu wielkości produkcji pomniejszonej o wielkość wywozu dokonywanego przez wszystkich producentów wspólnotowych, z przywozem z krajów trzecich na rynek wspólnotowy. W porównaniu z 2002 r. konsumpcja w OD wzrosła o 29 %, czyli o 83 000 ton. Wzrost ten był szczególnie wyraźny w latach 2002–2003 (+ 17 %, czyli o + 48 000 ton), natomiast utrzymywał się nadal w 2004 r. i w OD, jednak jego tempo było wolniejsze. Konsumpcja zwiększała się w wyniku rosnącego zapotrzebowania na etanoloaminy, z uwagi na szeroki i powiększający się zakres zastosowań. Od 2002 r. najważniejszym czynnikiem napędzającym popyt były: DEA do produkcji glifosatu, TEA stosowana w esterquatach oraz MEA wykorzystywana w obróbce drewna.

- (48) Konsumpcja na wolnym rynku wzrosła o 32 % (czyli o 60 000 ton) w badanym okresie, przy czym w latach 2002–2003 wzrost ten wyniósł 20 % (czyli o 37 000 ton).
- (49) Jeśli chodzi o użytek własny, konsumpcja wzrosła o 23 %, czyli o 22 000 ton, w związku ze zwiększonym stosowaniem etanoloamin w procesach technologicznych dotyczących innych produktów chemicznych.

2. Przywóz z USA, wielkość, udział w rynku i ceny importowe

Przywóz z USA	2002	2003	2004	OD
Tony	46 075	40 576	40 512	41 088
Indeks	100	88	88	89
Udział w rynku	24,7 %	18,1 %	16,9 %	16,7 %
Cena importowa EUR/tona	979,63	915,15	975,09	995,55
Indeks	100	93	100	102

Źródło: Dane statystyczne Eurostatu i odpowiedzi zawarte w kwestionariuszach.

- (50) W latach 2002–2003 wielkość przywozu z USA do Wspólnoty zmniejszyła się o 12 % i od tamtej pory utrzymuje się na tym samym poziomie. Udział w rynku ustalono na podstawie konsumpcji na wolnym rynku i stwierdzono, że w badanym okresie zmniejszył się z 24,7 % do 16,7 %, co oznacza spadek o 8 punktów procentowych. Spadek wielkości przywozu i udziału w rynku w latach 2002–2003 był zbieżny z 7 % ogólnym spadkiem średniej ceny importowej. W latach 2002–2003 amerykańscy producenci eksportujący nie uczestniczyli w zwiększeniu konsumpcji na wolnym rynku we Wspólnocie. Również po 2003 r. amerykańscy producenci eksportujący nie zwiększyli swojego udziału w rynku, chociaż ceny importowe ponownie wzrosły. Na rynku sprzedawcy taka zwiększona atrakcyjność zwykle powodowałaby dodatkową sprzedaż, lecz amerykańscy producenci eksportujący nie powrócili na rynek wspólnotowy tak jak oczekiwano, z uwagi na problemy operacyjne i jeszcze bardziej interesujące warunki na krajowym rynku amerykańskim.
- (51) Należy zauważyć, że powyższe ceny uzyskano z danych statystycznych Eurostatu dotyczących przywozu. Ceny te nie uwzględniają różnic w gamie produktów i są związane z różnymi warunkami sprzedaży, których nie można porównywać z warunkami stosowanymi przez inne podmioty na rynku wspólnotowym. Dokładne porównanie cenowe pomiędzy przywozem dumpingowym i cenami producentów wspólnotowych na tym

samym poziomie obrotu przeprowadzono i wyjaśniono w motywie 53. W badanym okresie średnia cena importowa wzrosła, nieznacznie, o 2 %. Cały przywóz do Wspólnoty pochodzący z USA odbywał się za pośrednictwem powiązanych importerów i dlatego ceny importowe były cenami transferowymi w ramach grupy, do której spółka wchodziła. W poprzednim postępowaniu przeglądowym stwierdzono, że ceny importowe były ustalane sztucznie, aby przynajmniej częściowo zniwelować obowiązujące środki antydumpingowe. Powiązani importerzy we Wspólnocie ponieśli poważne straty w poprzednim OD i marże, jakie uzyskali pomiędzy ceną zakupu (rzeczywistą ceną importową) i ceną odsprzedaży na rynku wspólnotowym, nie były wystarczające na pokrycie kosztów poniesionych pomiędzy przywozem i odsprzedażą. Był to powód, dla którego poprzednie dochodzenie przeglądowe doprowadziło do rewizji środków antydumpingowych i do nałożenia szczególnych stałych ceł za tonę.

- (52) W obecnym dochodzeniu przeglądowym stwierdzono, że zarówno amerykańscy producenci eksportujący, jak i powiązani z nimi importerzy we Wspólnocie osiągnęli zyski w OD, jak również stwierdzono, że marże powiązanych importerów były dostosowane do warunków rynkowych. Poziomy cen sprzedaży, w porównaniu z wartością normalną lub kosztem produkcji, pozwalały na osiągnięcie należytych zysków przez wszystkie przedsiębiorstwa na rynkach charakteryzujących się wysokimi cenami sprzedaży.
- (53) Porównanie cen importowych cif na granicy Wspólnoty, włącznie z cłem antydumpingowym, jakimi byli obciążani klienci niezależni, z cenami przemysłu wspólnotowego *ex-works*, w odniesieniu do tych samych rodzajów produktów i na tym samym poziomie obrotu, doprowadziło do ustalenia, iż ceny sprzedaży w przemyśle wspólnotowym uległy obniżeniu o 7,3 %–17,5 %.

3. Przywóz z pozostałych krajów trzecich, wielkość, udział w rynku i ceny importowe

Przywóz z pozostałych krajów trzecich	2002	2003	2004	OD
Tony	17 596	18 688	12 276	8 773
Indeks	100	106	70	50
Udział w rynku	9,4 %	8,4 %	3,4 %	2,4 %
Cena importowa EUR/tona	1 034,23	970,75	982,67	955,24
Indeks	100	94	95	92

Źródło: Dane statystyczne Eurostatu.

- (54) W badanym okresie przywóz z pozostałych krajów trzecich zmniejszył się o połowę. Udział głównych pozostałych krajów w rynku, przede wszystkim Rosji i Iranu, stał się znikomy. Zdaniem użytkowników przemysłowych ta tendencja spadkowa jest wynikiem trudności w uzyskiwaniu z dwóch wyżej wymienionych krajów zamawianych ilości w określonym terminie dostawy.

4. Sytuacja ekonomiczna przemysłu wspólnotowego

Produkcja, zdolności produkcyjne, wykorzystanie zdolności produkcyjnych

	2002	2003	2004	OD
Produkcja (tony)	206 481	242 350	279 307	290 625
Indeks	100	117	135	141
Zdolności produkcyjne (tony)	263 320	273 820	302 070	311 820
Indeks	100	104	115	118
Wykorzystanie zdolności produkcyjnych	78,4 %	88,5 %	92,5 %	93,2 %

- (55) W badanym okresie produkcja wzrosła o 41 %. W tym samym czasie zdolności produkcyjne zwiększyły się o 18 %, co doprowadziło do poprawy wskaźnika wykorzystania zdolności produkcyjnych z 78,4 % do 93,2 %.
- (56) Wzrost zdolności produkcyjnych w latach 2002–2003 jest znikomy i odzwierciedla pewną poprawę wydajności. Począwszy od 2004 r. można zaobserwować bardziej intensywne usuwanie wąskich gardeł i nową rozbudowę zdolności produkcyjnych.

Zapasy

Zapasy	2002	2003	2004	OD
Tony	9 543	10 883	10 228	7 596
Indeks	100	114	107	80

- (57) Poziom zapasów jest porównany według stanu na koniec roku w okresie 2002–2004 r. i w pewnym stopniu różni się w zależności od zamówień. Poziom zapasów według stanu na koniec OD jest niższy, lecz wykazuje stan na dzień 30 czerwca 2005 r. i dlatego nie jest w pełni porównywalny ze stanem zapasów z końca poszczególnych lat. Dzieje się tak ze względu na fakt, iż wobec nieco niższego zapotrzebowania ze strony użytkowników przemysłowych w miesiącach letnich, przedsiębiorstwa planują niższą produkcję i konserwacje urządzeń produkcyjnych.

Wielkość sprzedaży, udział w rynku i cena sprzedaży

	2002	2003	2004	OD
Wielkość sprzedaży (tony)	130 214	144 103	167 054	175 953
Indeks	100	111	128	135
Udział w konsumpcji ogółem (włącznie z własnym użytkowaniem)	45,9 %	43,5 %	46,6 %	48,0 %
Udział w konsumpcji na wolnym rynku	69,9 %	64,4 %	69,5 %	71,3 %
Cena sprzedaży EUR/tona (sprzedaż na wolnym rynku)	801,77	758,49	835,68	936,08
Indeks	100	95	104	117

- (58) W badanym okresie wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego do niepowiązanych klientów wzrosła o 35 %. Zarówno udział w łącznej konsumpcji wspólnotowej, jak i udział w konsumpcji na wolnym rynku wskazują, że po spadku udziału w rynku w latach 2002–2003 udział w rynku ustabilizował się i pozostaje na poziomie odpowiednio 48 % – w stosunku do konsumpcji ogółem – oraz na poziomie 71,3 % w przypadku wolnego rynku w OD. Średni poziom cen sprzedaży do niepowiązanych klientów kształtował się podobnie i po spadku rzędu 5 % w latach 2002–2003 poziom cen na wolnym rynku w OD był o 17 % wyższy niż w 2002 r.
- (59) W porównaniu z poziomem cen w OD objętym poprzednim dochodzeniem przeglądowym, który pokrył się z kalendarzowym rokiem 1998, ceny sprzedaży w 2004 r. i w obecnym OD były średnio wyższe odpowiednio o 22,7 % i 37,5 % niż w 1998 r. Nie wystawiono faktur odnoszących się do produkcji przeznaczonej do konsumpcji własnej wykorzystywanej w zakładach produkcji zintegrowanej.

Czynniki oddziałujące na ceny wspólnotowe

- (60) W ciągu ostatniej dekady konsumpcja nieprzerwanie rośnie, z 152 000 ton w 1995 r. do 367 000 ton w OD, co stanowi roczny wzrost w wysokości 9,7 %. Ostatnio wzrost konsumpcji w badanym okresie, od 2002 r. do OD, wyniósł 10,7 % rocznie, w porównaniu z przyrostem zdolności produkcyjnych w wysokości 7 % rocznie. Zmiana ta powoduje utrzymywanie się wysokiego poziomu cen we Wspólnocie, jednocześnie zmuszając wspólnotowy przemysł do poważnej poprawy wskaźnika wykorzystania zdolności produkcyjnych z 78,4 % do 93,2 % i w efekcie do wzrostu produkcji w wysokości 14,5 % rocznie. W wartościach bezwzględnych produkcja wzrosła o 84 000 ton, natomiast wzrost konsumpcji wyniósł 83 000 ton, a zdolności produkcyjne zwiększyły się zaledwie o 48 500 ton.

	2002	2003	2004	OD
Średni koszt produkcji (EUR/tona)	779,53	749,85	746,84	790,60
Indeks	100	96	96	101

- (61) Wysoki i stale rosnący popyt, przy niższym tempie rozbudowy zdolności produkcyjnych i ogólnym zmniejszeniu przywozu, podtrzymuje poziom cen etanoloaminy we Wspólnocie. Ponadto w badanym okresie całkowite koszty produkcji w przeliczeniu na tonę praktycznie nie miały wpływu na marżę w sprzedaży. Wzrost kosztów produkcji o 5,9 % w okresie od 2004 r. do OD był wynikiem rosnącej ceny ciężkiej benzyny, która jest opartym na ropie nośnikiem energii wykorzystywanym w produkcji tlenu etylenu, będącego głównym surowcem do produkcji etanoloaminy we Wspólnocie.

Zatrudnienie, wydajność i wynagrodzenia

	2002	2003	2004	OD
Zatrudnienie	102	103	101	102
Indeks	100	101	99	99
Wydajność (tony/pracownik)	2 016	2 354	2 755	2 861
Indeks	100	117	137	142
Wynagrodzenia w tys. EUR	6 860	7 526	8 018	7 598
Indeks	100	110	117	111
Średnie wynagrodzenie na pracownika (EUR)	66 976	73 105	79 097	74 797
Indeks	100	109	118	112

- (62) W badanym okresie zatrudnienie na poziomie przemysłu wspólnotowego, produkującego produkt podobny, utrzymywało się na niezmiennym poziomie. Proces technologiczny jest w znacznej mierze zautomatyzowany i dlatego nie wymaga dużego zaangażowania siły roboczej. Jednocześnie w wyniku stałych usprawnień i usuwania wąskich gardeł w urządzeniach produkcyjnych, w badanym okresie wydajność wzrosła o 42 %.
- (63) W badanym okresie wynagrodzenia wzrosły o 11 %, osiągając maksymalny poziom w 2004 r., co można przypisać staraniom restrukturyzacyjnym i redukcjom, podjętym przez jednego ze skarżących producentów wspólnotowych. Średnia płaca na pracownika kształtowała się podobnie.

Rentowność

Sprzedaż do niepowiązanych podmiotów we Wspólnocie	2002	2003	2004	OD
Wartość sprzedaży w tys. EUR	104 402	109 301	139 603	164 705
Indeks	100	105	134	158
Koszty produkcji w tys. EUR	101 506	108 056	124 763	139 100
Indeks	100	106	123	137
Rentowność	2,8 %	1,1 %	10,6 %	15,5 %

- (64) W badanym okresie rentowność na wolnym rynku przy sprzedaży produktu objętego postępowaniem do niepowiązanych podmiotów we Wspólnocie wzrosła z 2,8 % w 2002 r. do 15,5 % w OD, po odnotowaniu spadku do 1,1 % w 2003 r. Tę poprawę rentowności poczynawszy od 2003 r. należy rozpatrywać w kontekście stabilnego przywozu z USA oraz rosnącego popytu, w wyniku czego doszło zarówno do zwiększonej wielkości sprzedaży, jak i podniesienia się poziomu cen sprzedaży, co w 2004 r. i w OD było bardziej wyraźne od wzrostu kosztów produkcji.

Inwestycje, stopa zwrotu z inwestycji oraz zdolność do podniesienia kapitału

	2002	2003	2004	OD
Inwestycje w tys. EUR	1 170	9 975	687 478	388 476
Indeks	100	852	58 750	33 198
Stopa zwrotu z inwestycji	2,2 %	0,9 %	10,2 %	17,6 %

- (65) Poziomy cen uzyskiwane we Wspólnocie decydują o tym, czy przedsiębiorstwa są skłonne do budowania dodatkowych zdolności produkcyjnych. W latach 2002–2003 nie uznawano wysokości stopy zwrotu z inwestycji za wystarczająco wysoką, aby uzasadniała ona budowanie nowych instalacji produkcyjnych. W efekcie przedsiębiorstwa ograniczały się do usuwania wąskich gardeł i poprawy efektywności. Nieprzerwanie rosnący popyt przy jedynie ograniczonym wzroście zdolności produkcyjnych powodował utrzymywanie się wysokiego poziomu cen do tego stopnia, że od 2004 r. stało się znów realne wdrożenie uprzednio wstrzymanych projektów inwestycyjnych.

- (66) W zakresie zdolności do podniesienia kapitału należy zauważyć, że produkcja etanoloaminy stanowi jedynie niewielką część ogólnej produkcji chemicznych produktów wytwarzanych przez przemysł wspólnotowy, który przeważnie stanowią duże międzynarodowe przedsiębiorstwa chemiczne, dysponujące wysokim ogólnym poziomem przepływów pieniężnych, samofinansowania i zdolności kredytowej. Tym samym przemysł wspólnotowy na ogół nie miał poważnych problemów z podniesieniem kapitału.

Przepływy pieniężne

	2002	2003	2004	OD
Przepływy pieniężne w tys. EUR	4 842	3 301	16 863	27 596
Indeks	100	68	348	570
Przepływy pieniężne w stosunku do obrotów	4,6 %	3,0 %	12,1 %	16,6 %

- (67) Kształtowanie się przepływów pieniężnych stanowi dalszy dowód na związek pomiędzy poziomami cen, rentownością i stopą zwrotu z inwestycji. Po niskich poziomach przepływów pieniężnych w latach 2002–2003, od 2004 r. przemysł wspólnotowy powrócił do liczb dwucyfrowych, jeżeli chodzi o stosunek przepływów pieniężnych do obrotów i jego poziom w przypadku większości przedsiębiorstw jest wystarczająco wysoki, aby skierować bezpośrednio finansowanie na nowe inwestycje związane z działalnością w dziedzinie etanoloaminy.

Rozwój

- (68) W badanym okresie przemysł wspólnotowy odniósł korzyści z rozwoju rynku, co wyraża się wzrostem jego udziału w ogólnej konsumpcji z 45,9 % do 48 %, a udziału w konsumpcji na wolnym rynku z 69,9 % do 71,3 %.

Skala marginesu dumpingu

- (69) W OD nadal stosowano dumping, chociaż na skalę mniejszą niż wskazana w poprzednim dochodzeniu przeglądowym.

Usunięcie skutków dumpingu zaistniałego w przeszłości

- (70) Jak wykazano wcześniej, przemysł wspólnotowy miał możliwość odrobienia strat i usunięcia skutków dumpingu mającego miejsce w przeszłości, w szczególności w zakresie cen sprzedaży i pod względem rentowności.

Aktywność przemysłu wspólnotowego w zakresie wywozu

	2002	2003	2004	OD
Wielkość wywozu (tony)	15 631	15 278	16 709	17 428
Indeks	100	98	107	111

- (71) W badanym okresie wielkość wywozu realizowanego przez przemysł wspólnotowy do krajów trzecich wzrosła o 11 %; odpowiada to średniorocznemu wzrostowi w wysokości 4 %, co w dużej mierze jest zgodne ze wzrostem światowej konsumpcji. Dowodzi to, że przemysł wspólnotowy jest konkurencyjny na rynkach światowych.

5. Wnioski dotyczące sytuacji na rynku wspólnotowym

- (72) W badanym okresie ilość etanoloaminy konsumowanej na rynku wspólnotowym zwiększyła się o 29 %, podczas gdy przywóz z USA spadł o 11 %. Jednocześnie przemysł wspólnotowy mógł zwiększyć wielkość swojej sprzedaży i w ten sposób ustabilizować, a nawet nieco zwiększyć swój udział w rynku.
- (73) Sytuacja ekonomiczna przemysłu wspólnotowego poprawiła się, jeżeli chodzi o większość wskaźników ekonomicznych: produkcji (+ 41 %), zdolności produkcyjnych (+ 18 %) i wykorzystania zdolności produkcyjnych, wielkości sprzedaży (+ 35 %, czyli + 45 000 ton) i wartości sprzedaży (+ 58 %), wydajności, udziału w rynku (+ 2 punkty procentowe), przepływów pieniężnych i rentowności, inwestycji i stopy zwrotu z inwestycji. Zmiany w zakresie kosztów produkcji w przeliczeniu na tonę pozostały na poziomie niższym niż zmiany w zakresie cen sprzedaży. Ponadto przemysł wspólnotowy odniósł korzyści z rozwoju rynku wspólnotowego i dotrzymał kroku zmianom popytu światowego, ponieważ wielkość jego wywozu wzrosła o 11 %.

- (74) Reasumując, w świetle korzystnego kształtowania się wskaźników dotyczących przemysłu wspólnotowego uznaje się, że jego sytuacja jest dobra. Ustalenie, że nadal utrzymuje się poważna szkoda, nie było możliwe. Dlatego zbadano, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w razie, gdy pozwoli się na wygaśnięcie omawianych środków.

F. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

Podsumowanie analizy prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia wyrządzającego szkodę dumpingu

- (75) Należy przypomnieć, że producenci eksportujący w USA nadal stosowali praktyki dumpingowe w OD, chociaż na skalę mniejszą niż określona w poprzednim dochodzeniu przeglądowym. Zniesienie środków mogłoby, o ile ceny eksportowe byłyby proporcjonalnie obniżone, prowadzić do marginesu dumpingu w wysokości od 13,4 % do 28,3 % w przypadku współpracujących w postępowaniu producentów eksportujących, podczas gdy zachowanie niewspółpracujących producentów, którzy w dochodzeniu pierwotnym stanowili 42 % przywozu, pozostaje nieznane. Niewspółpracujący producenci – podlegając najostrejszym środkom antydumpingowym – mieliby jednak największą motywację do powrotu na rynek wspólnotowy, gdyby omawiane środki wygasły.

- (76) Jednocześnie szacuje się, że na rynku USA obecnie występują wolne zdolności produkcyjne rzędu 90 000 ton (jak tylko zostaną rozwiązane problemy operacyjne i usunięte skutki huraganu).
- (77) Dlatego też stwierdzono, iż w przypadku uchylania środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu i ryzyko wzrostu wielkości przywozu wywierającego presję na obniżenie cen we Wspólnocie, przynajmniej w perspektywie krótkookresowej.
- (78) Jak to zazwyczaj ma miejsce, wzrost przywozu dumpinowego wywarłby presję na obniżenie poziomu cen sprzedaży i wpłynąłby negatywnie na rentowność przemysłu wspólnotowego, jak również na odrabianie przezeń strat finansowych obserwowane w badanym okresie. W tym kontekście należy zauważyć, że skala obniżki wzrosłaby znacznie, w razie uchylenia omawianych środków.
- Przewidywane przestawienie amerykańskiej produkcji z MEG na etanoloaminę*
- (79) Przewiduje się, że amerykańscy producenci dokonają w pewnym zakresie przesunięcia stosowania głównego surowca, jakim jest tlenek etylenu (TE) z produkcji monoetylenoglikolu (MEG) na produkcję etanoloaminy.
- (80) Surowiec TE jest stosowany do produkcji innych produktów chemicznych lub pochodnych, przede wszystkim glikoli etylenowych, a w szczególności monoetylenoglikolu (MEG). Z uwagi na jego wysoce wybuchowe i toksyczne właściwości produkcja TE występuje w zakresie ograniczonym zaledwie w kilku miejscach na świecie i podlega specjalnym regulacjom dotyczącym ochrony środowiska, zdrowia i obrony. W konsekwencji przeznaczenie TE zależy od cen rynkowych jego produktów pochodnych.
- (81) Dawniej istniała określona hierarchia poziomów cen: cena etylenu była wyższa niż cena MEG, a cena etanoloaminy była wyższa tak od ceny etylenu, jak i od ceny MEG. Jednakże począwszy od końca 2003 r. ceny MEG we Wspólnocie znacznie wzrosły i osiągnęły wyższy poziom niż ceny etylenu, a w pewnych okresach były nawet wyższe od cen etanoloaminy. W konsekwencji TE przesuвано w coraz większym stopniu do produkcji MEG, tworząc w ten sposób względny brak TE na rynku, jednocześnie przyczyniając się do utrzymania cen etanoloaminy na stosunkowo wysokim poziomie.
- (82) Jednakże obecnie kraje Bliskiego Wschodu inwestują w zdolności produkcyjne do wytwarzania glikolu etylenu, wykorzystujące ciężką benzynę. Przewiduje się, że w perspektywie krótkookresowej zostaną uruchomione nowe zdolności produkcyjne w zakresie MEG w Kuwejcie (z udziałem Dow Chemical), Arabii Saudyjskiej i w Iranie. Ponieważ ciężka benzyna jest surowcem opartym na ropie, kraje te mają wyraźną względną przewagę pod względem kosztów. Dlatego należy się spodziewać, że w perspektywie krótkookresowej cena MEG będzie spadać i że producenci amerykańscy będą

mieli ograniczone możliwości sprzedaży MEG, w szczególności w Azji, gdzie chińska działalność w zakresie tekstyliów i poliestrów już przejmując ponad 30 % konsumpcji MEG na świecie. Taka sytuacja miałaby miejsce w przypadku zwłaszcza jednego z niewspółpracujących producentów eksportujących, który obecnie jest znaczącym eksporterem MEG do Azji. W rezultacie można się spodziewać, że producenci amerykańscy pójdą w kierunku zwiększenia produkcji etanoloaminy, tym samym wywierając presję na obniżkę cen i stwarzając konieczność znajdowania dodatkowych klientów poza krajowym rynkiem amerykańskim, a co za tym idzie – skierują się na rynek wspólnotowy.

Kształtowanie się cen i możliwość dostosowania cen do kosztów produkcji po OD

- (83) Mając na uwadze aktualną stabilną sytuację przemysłu wspólnotowego, prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody powodowanej presją na obniżkę cen zależy również od zakresu tego spadku cen i kierunku zmian pozostałych czynników, takich jak koszt produkcji i możliwość przeniesienia kosztów produkcji na klientów. W tym względzie przeprowadzono badanie dotyczące sytuacji po OD.
- (84) Zebrano dodatkowe informacje w celu sprawdzenia, czy wnioski wyciągnięte na podstawie analizy badanego okresu, a mówiąc dokładniej OD, były nadal słuszne w drugiej połowie 2005 r. i w ciągu pierwszych pięciu miesięcy 2006 r.
- (85) W drugim półroczu 2005 r., ceny na rynku wspólnotowym na wszystkie rodzaje etanoloamin nadal rosły o od 11,4 % do 14,7 %. Średni wzrost ceny na rynku amerykańskim był jeszcze bardziej wyraźny i wynosił 22 %. Za okresowe braki na krajowym rynku amerykańskim odpowiedzialne były przede wszystkim szkody spowodowane przez huragan w Luizjanie.
- (86) Kierunek tych zmian utrzymywał się nadal w ciągu pierwszych pięciu miesięcy 2006 r., jednak przebiegało to w znacznie wolniejszym tempie: ceny na rynku wspólnotowym wzrosły o od 2,8 % do 4 %, a na krajowym rynku amerykańskim – o 9,9 %, co odzwierciedlało stopniowe rozwiązywanie lokalnych problemów związanych z eksploatacją i szkodami.
- (87) W drugim półroczu 2005 r. ceny ropy znacznie wzrosły w porównaniu z OD i średnio były o około 30 % wyższe, wpływając z kolei na koszt ciężkiej benzyny, który zaczął rosnąć w drugiej połowie OD (pierwsze półrocze 2005 r.). Amerykańskie ceny importowe w przywozie do Wspólnoty wydają się dostosowywać w wolniejszym tempie do wzrostu cen surowców, częściowo z powodu wolniejszego dostosowania cen umownych oraz w wyniku starań o zachowanie udziału w rynku, a częściowo z tego względu, że urządzenia produkcyjne amerykańskich producentów funkcjonują na bazie gazu, a nie ciężkiej benzyny, a wzrost cen gazu pozostaje w tyle za wzrostami cen ropy.

- (88) W pierwszych pięciu miesiącach 2006 r. ceny ropy nadal rosły średnio o 10 %, rzutując negatywnie na rentowność przemysłu wspólnotowego ze względu na zaobserwowane odwrócenie tendencji wzrostowej cen sprzedaży.
- (89) Analiza zdarzeń po OD wydaje się wskazywać na pojawienie się punktu zwrotnego w rozwoju wspólnotowego rynku etanoloaminy. Ceny sprzedaży najwyraźniej osiągnęły pewien pułap i w przypadku niektórych rodzajów etanoloaminy nawet wykazały niewielki spadek. Istnieją przesłanki, aby sądzić, że wzrost kosztów produkcji nie będzie w prosty sposób przekładał się na wyższe ceny sprzedaży dla klientów. Jednakże na chwilę obecną pozostaje niejasne, w jakim stopniu rosnące koszty produkcji i presja na obniżkę rentowności będą się wiązały ze szkodliwą sytuacją w przemyśle wspólnotowym w perspektywie średniookresowej.

Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody

- (90) W przypadku uchylecia omawianych środków w perspektywie krótkookresowej istnieje prawdopodobieństwo znacznego wzrostu dumpingowego przywozu z USA do Wspólnoty skutkującego presją na obniżkę cen.
- (91) W perspektywie średniookresowej sytuacja mogłaby ulec pogorszeniu wskutek wzrostu produkcji etanoloaminy w USA w odpowiedzi na zmniejszone możliwości sprzedaży MEG, wymuszające na amerykańskich producentach potrzebę znalezienia dodatkowych rynków zbytu i tym samym przesunięcie większych ilości na rynek wspólnotowy.
- (92) Wydaje się, że na rentowność przemysłu wspólnotowego negatywny wpływ miały również takie czynniki, jak widoczny koniec wzrostu cen sprzedaży na początku 2006 r. i niekorzystne zmiany w kosztach produkcji spowodowane zmianami cen ropy.
- (93) Wszystkie te czynniki wskazują na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody. Jednakże niektóre z powyższych wniosków oparte są na zdarzeniach, które przypuszczalnie wystąpią w perspektywie średniookresowej.

G. INTERES WSPÓLNOTOWY

1. Uwagi wstępne

- (94) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie aktualnie obowiązujących środków antydumpingowych byłoby sprzeczne z interesem całej Wspólnoty. Ustalenie interesu wspólnotowego oparto na ocenie wszelkich wchodzących w grę interesów, tj. interesów przemysłu wspólnotowego, importerów, przedsiębiorstw handlowych, hurtowników i użytkowników przemysłowych produktu objętego postępowaniem.
- (95) Należy przypomnieć, że w poprzednich postępowaniach nałożenie środków nie było uznawane za sprzeczne z interesem wspólnotowym. Ponadto obecne postępowanie jest przeglądem wygaśnięcia, tak więc jest to

analiza sytuacji, w której obowiązują środki antydumpingowe.

- (96) Na tej podstawie zbadano, czy pomimo wniosków co do prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody występują istotne powody, które w tym konkretnym przypadku prowadziłyby do wniosku, że utrzymanie środków nie leży w interesie Wspólnoty.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (97) Należy przypomnieć, że w OD nadal miał miejsce dumping i że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w odniesieniu do pochodzącego z USA produktu objętego postępowaniem oraz prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przemyśle wspólnotowym.
- (98) Przemysł wspólnotowy udowodnił swoją rentowność i konkurencyjność, co zostało potwierdzone korzystnym kształtowaniem się większości wskaźników ekonomicznych, w szczególności rentowności, przepływu środków pieniężnych i stopy zwrotu z inwestycji. Nałożone uprzednio środki antydumpingowe przyczyniły się do aktualnego poziomu cen na rynku wspólnotowym, pozwalając przemysłowi wspólnotowemu na odbudowanie rentowności, która pozwala na wystarczający zwrot z inwestycji, w stopniu umożliwiającym ekonomiczną wykonalność nowych nakładów na rozbudowę zdolności produkcyjnych. W szczególności amerykański producent eksporter INEOS, który po przejściu Innovene stał się *de facto* producentem wspólnotowym, zapowiedział poważne inwestycje we Wspólnocie. Kontynuacja środków przyczyniłaby się także do utrzymania rentowności tego projektu inwestycyjnego. Dlatego też utrzymanie w mocy środków antydumpingowych przywozowi z USA leży w interesie przemysłu wspólnotowego.

3. Interes importerów i przedsiębiorstw handlowych/hurtowników

- (99) Ze względu na brak współpracy ze strony przedsiębiorstw handlowych i hurtowników stwierdzono, że brak lub utrzymanie środków nie wpływa na te podmioty w dużym stopniu. Ponadto w postępowaniu nie stwierdzono istnienia niepowiązanych importerów; wydaje się więc, że cały przywóz pochodzący z USA produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty odbywa się za pośrednictwem importerów powiązanych z amerykańskimi producentami eksportującymi.
- (100) Kontynuacja środków nie zmienia obecnej sytuacji powiązanych importerów, w przypadku których stwierdzono, iż w OD osiągalni zyski na poziomie zgodnym z warunkami rynkowymi. Oczywiście nieprzedłużenie środków mogłoby leżeć w interesie powiązanych importerów w przypadku, gdyby nie miało to wpływu na poziom cen oferowanych klientom oraz w przypadku, gdyby amerykańscy producenci eksportujący nie domagali się części lub całości powstałej dodatkowej marży zysku przy ustalaniu cen, po których powiązani importerzy mogą kupować etanoloaminę.

4. Interes użytkowników przemysłowych

- (101) Uwzględniając fakt, że kontynuacja środków stanowiłaby wznowienie po raz drugi środków antydumpingowych, szczególną uwagę zwrócono na interes użytkowników przemysłowych.
- (102) Do niniejszego postępowania zgłosili się jedynie użytkownicy z przedsiębiorstw wykorzystujących esterquaty do środków zmiękczejących tkaniny. Jeden użytkownik przemysłowy, reprezentujący około 14 % całego przywozu z USA w OD, przesłał wypełniony kwestionariusz, dwaj pozostali przedstawili swoje uwagi i informacje na temat struktury kosztów produkcji wyrobów gotowych. Esterquaty wytwarza się na bazie TEA i są stosowane jako środki zmiękczejące tkaniny, sprzedawane przez producentów chemii gospodarczej, takich jak Procter & Gamble, Unilever, Henkel, Benckiser i Colgate. Wspomniani użytkownicy przemysłowi twierdzą, że wzrost ceny TEA zagraża ich działalności gospodarczej i że na rynku wspólnotowym występuje niedobór w podaży. Dopuszczenie do wygaśnięcia środków antydumpingowych doprowadzi do złagodzenia obydwu czynników. Ponadto, według nich, kontynuacja produkcji we Wspólnocie będzie zagrożona, jeżeli nie nastąpi poprawa rentowności działalności gospodarczej w zakresie esterquatów.
- (103) Stwierdzono, że w OD TEA stanowiła około 23 % łącznych kosztów produkcji esterquatów, co oznacza wzrost w porównaniu z 22 % w 2003 r., jednak generalnie jest to wynik porównywalny z sytuacją, jaka miała miejsce w 2002 r., który był pierwszym rokiem badanego okresu. Po OD, ze względu na obserwowane zmiany cen TEA, przewiduje się, że udział TEA w ogólnych kosztach produktu gotowego stanie się jeszcze bardziej znaczący. Jest sprawą oczywistą, że zniesienie środków antydumpingowych złagodziłoby, przynajmniej w perspektywie krótkookresowej, obciążenie wynikające z kosztu TEA jako surowca. Ta obniżka kosztów, przy założeniu, że zniesienie środków przełożyłoby się w pełni na niższą cenę zakupu, obniżyłaby koszt TEA o około 7 %. W przypadku pełnych kosztów produkcji wyrobów gotowych oznaczałoby to obniżkę o około 1 %, prowadząc do poprawy rentowności w takim samym wymiarze.
- (104) Stwierdzono, że w badanym okresie rentowność działalności gospodarczej w zakresie esterquatów rzeczywiście uległa pogorszeniu z 18 % na 8 %. Jednakże wydaje się, że głównym czynnikiem decydującym był spadek cen sprzedaży esterquatów o 6 % w badanym okresie, powodujący względny wzrost znaczenia kosztów produkcji w cenie sprzedaży o prawie 10 %. Wydaje się, że sektor ponosi skutki ekspansji na wschód, w szczególności do Rosji, gdzie ogólnie są niższe koszty, a w szczególności niższe są koszty zakupu innego głównego surowca, jakim jest „kwas tłuszczowy oleju łojowego”. Produkt ten pozyskiwany z bydła można zastąpić „styrenem palmowym” pochodzenia roślinnego, którego zasoby na wschodzie są większe. Ponadto producenci chemii gospo-

darczej, ze względów związanych z efektywnością, chcą mieć swoich dostawców na miejscu, co może być główną przyczyną ewentualnego przeniesienia produkcji poza granice Wspólnoty.

- (105) Wreszcie, zbadano zasadność twierdzenia o występowaniu niedoboru w podaży w TEA na rynku wspólnotowym, jednak nie zostało ono potwierdzone, w oparciu o oferty złożone przez niektórych producentów, które nie zostały przyjęte przez zainteresowanych użytkowników.
- (106) Reasumując, pomimo iż uznaje się, że rosnąca cena TEA wywiera presję negatywną na koszty produkcji produktów gotowych wytwarzanych przez użytkowników przemysłowych, którzy się zgłosili, presja ta ma raczej charakter ograniczony i zniesienie środków antydumpingowych mogłoby jedynie zapewnić marginalne złagodzenie problemu. Stwierdzono, że znacznie poważniejszy wpływ miały pozostałe czynniki, takie jak koszt pozostałych surowców oraz wymagania stawiane przez odbiorców produktów. Dlatego stwierdzono, że utrzymanie w mocy omawianych środków nie wpłynie w istotny sposób na sytuację użytkowników przemysłowych.

5. Wnioski dotyczące interesu wspólnotowego

- (107) Dochodzenie wykazało, że istniejące środki antydumpingowe przyczyniły się do uzdrowienia przemysłu wspólnotowego. Przemysł wspólnotowy odniósłby korzyści z kontynuacji omawianych środków dzięki utrzymaniu aktualnego opłacalnego poziomu cen, umożliwiającego dodatkowe inwestycje. Jeżeli pozwolono by na wygaśnięcie środków, naraziłoby to na szwank wspomniany proces odnowy. Dlatego utrzymanie środków w mocy leży w interesie przemysłu wspólnotowego.
- (108) Wydaje się, że brak jest niepowiązanych importerów, a niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe/hurtownie się nie zgłosiły. Cały przywóz pochodzący z USA dokonany jest za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych, w przypadku których stwierdzono, że w czasie obowiązywania środków uzyskiwali oni rynkowe stopy zysku w OD.
- (109) Ponadto, jak się wydaje, istniejące środki nie miały w przeszłości żadnego negatywnego wpływu na sytuację ekonomiczną użytkowników. Na podstawie informacji zgromadzonych podczas obecnego dochodzenia nie wydaje się, aby wzrost cen wynikający z nałożenia środków antydumpingowych, o ile w ogóle taki wystąpił, był niewspółmierny w porównaniu z korzyściami osiągniętymi przez przemysł wspólnotowy w rezultacie zniesienia zakłóceń w handlu spowodowanych przez dumpingowy przywóz.

(110) Dlatego, mając na względzie interes wspólnotowy, stwierdza się, że nie ma istotnych powodów, aby zaprzestać stosowania obecnie obowiązujących środków antidumpingowych dotyczących przywozu etanoloamin pochodzących z USA.

(111) W związku z powyższym uznaje się za właściwe utrzymać w mocy obecne środki antidumpingowe dotyczące przywozu etanoloamin pochodzących z USA.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(112) Wszystkie zainteresowane strony zostały powiadomione o istotnych faktach i ustaleniach, na których oparte zostało zalecenie w sprawie utrzymania w mocy obowiązujących środków. Przyznano im również okres, w którym mogły przedstawić uwagi i zastrzeżenia związane z ogłoszeniem tych informacji.

(113) Postępowanie wykazało, że w państwie, którego dotyczy postępowanie, istnieją wolne zdolności produkcyjne i że w OD nadal stosowano dumping. W badanym okresie sytuacja przemysłu wspólnotowego poprawiła się w zakresie większości szkodliwych czynników, głównie w wyniku korzystnych warunków na rynkach światowych. Zważywszy na korzystne kształtowanie się sytuacji ekonomicznej przemysłu wspólnotowego, nie można było ustalić, czy nadal występowała poważna szkoda. Dochodzenie w sprawie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody wykazało jednak, że szereg faktów, takich jak wolne zdolności produkcyjne istniejące w USA, zmniejszone możliwości sprzedaży MEG, sytuacja etanoloaminy zarówno w wymiarze globalnym, jak i wspólnotowym, wskazują na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w perspektywie średniookresowej.

(114) Z powyższego wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że należy utrzymać w mocy środki antidumpingowe mające zastosowanie do przywozu etanoloamin pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1603/2000, ostatnio zmienionym zawiadomieniem dotyczącym stawki antidumpingowego stałego cła mającego zastosowanie do INEOS⁽¹⁾. Ponadto uznano, iż wspomniane środki powinny zostać utrzymane w mocy wyłącznie przez dodatkowy okres dwóch lat.

(115) Z jednej strony, istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia wyrządzającego szkodę dumpingu, sądząc po następujących faktach: i) amerykańscy producenci eksportujący nadal stosowali dumping, mimo obowiązujących środków, ii) spodziewany jest wzrost przywozu do Wspólnoty spowodowany występującą obecnie w USA nadwyżką mocy produkcyjnych w wysokości 90 000 ton, która będzie ponownie uruchomiona do końca 2006 r., a na którą nie ma odpowiedniego zbytu na rynku krajowym. Ponadto główny niewspółpracujący producent w USA, objęty obecnie najwyższą stawką cła antidumpingowego i mający tym samym największą motywację do powrotu na rynek wspólnotowy w przypadku wygaśnięcia środków, posiada już niezbędną sieć dystrybucyjną, ponieważ

sprzedaje on inne produkty chemiczne na rynku wspólnotowym.

(116) Z drugiej jednak strony, szacuje się, iż nadwyżka mocy produkcyjnych w USA będzie stopniowo zanikać do 2010 r., natomiast planowane powiększenie mocy produkcyjnych przez jednego z producentów amerykańskich współpracujących producentów eksportujących ma nastąpić w 2008 r., a więc za dwa lata. Te dwa czynniki w połączeniu z wciąż niepewnym oddziaływaniem, jakie na koszty produkcji i rentowność przemysłu wspólnotowego może mieć dalsze kształtowanie się cen ropy naftowej, uzasadniają dwuletnie ograniczenie czasowe utrzymania w mocy środków antidumpingowych.

(117) Po upływie dwóch lat Komisja, jeżeli będzie to właściwe, rozpocznie z urzędu nowe postępowanie przeglądowe, do którego będzie miał zastosowanie art. 11 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz etanoloamin obecnie objętych kodami CN ex 2922 11 00 (monoetanoloamina) (kod TARIC 2922 11 00 10), ex 2922 12 00 (dietanoloamina) (kod TARIC 2922 12 00 10) i 2922 13 10 (trietanoloamina), pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

2. Stawki ostatecznego cła antidumpingowego stosowane do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla produktów opisanych wyżej i wytwarzanych przez następujące przedsiębiorstwa, ustala się następująco:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Szczególne stałe cło
Stany Zjednoczone Ameryki	The Dow Chemical Corporation 2030 Dow Center Midland, Michigan 48674, USA (dodatkowy kod TARIC: A115)	59,25 EUR za tonę
	INEOS Americas LLC 7770 Rangeline Road Theodore, Alabama 36582, USA (dodatkowy kod TARIC: A145)	69,40 EUR za tonę
	Huntsman Chemical Corporation 3040 Post Oak Boulevard PO Box 27707 Houston, Texas 77056 (dodatkowy kod TARIC: A116)	111,25 EUR za tonę
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa (dodatkowy kod TARIC: A999)	111,25 EUR za tonę

⁽¹⁾ Dz.U. C 306 z 10.12.2002, str. 2.

3. Stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych, chyba że określono inaczej.

4. W przypadkach gdy dochodzi do uszkodzenia towarów przed wprowadzeniem do wolnego obrotu i gdy w związku z tym określa się cenę rzeczywiście uiszczoną lub należną w celu ustalenia wartości celnej zgodnie z art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾, wysokość cła antidumpingowego, wyliczonego na podstawie kwot podanych powyżej,

obniża się o procent, który odpowiada obniżeniu ceny rzeczywiście uiszczonej lub należnej.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i obowiązuje przez dwa lata.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 23 października 2006 r.

W imieniu Rady
J.-E. ENESTAM
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.